

ROZMAN pisatelj

Smiljan Rozman v svojih literarnih delih prikazuje malega človeka, človeka, ki ga je razosebila vojna in sodobnega mestnega otroka.

»Literatura ne sme biti sterilizirana, preveč čista. Biti mora življenska, tudi z napakami. Nekatere napake ji dajo draž, življenje«

»Zdaj sem mrtev in vendar še živim. Živim v mislih vseh tistih, ki so se gnetli okoli mene in s katerimi sem živel, ko sem bil živ, resnično živ. Zadovoljen sem, ker mi je uspelo nekaj, za kar sem se boril vse življenje.«

(Odlomek iz knjige Nekdo)

Bibliografija

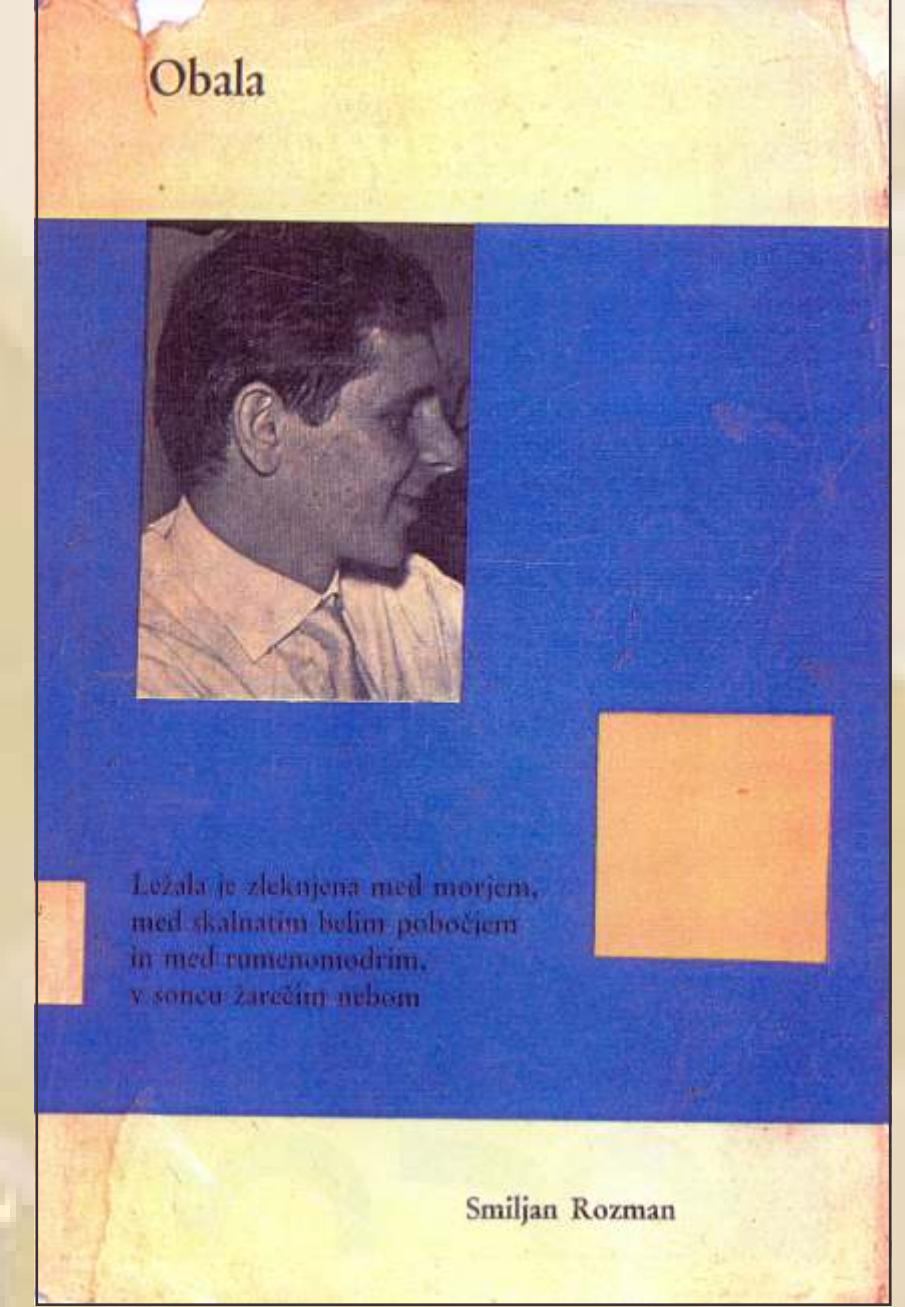
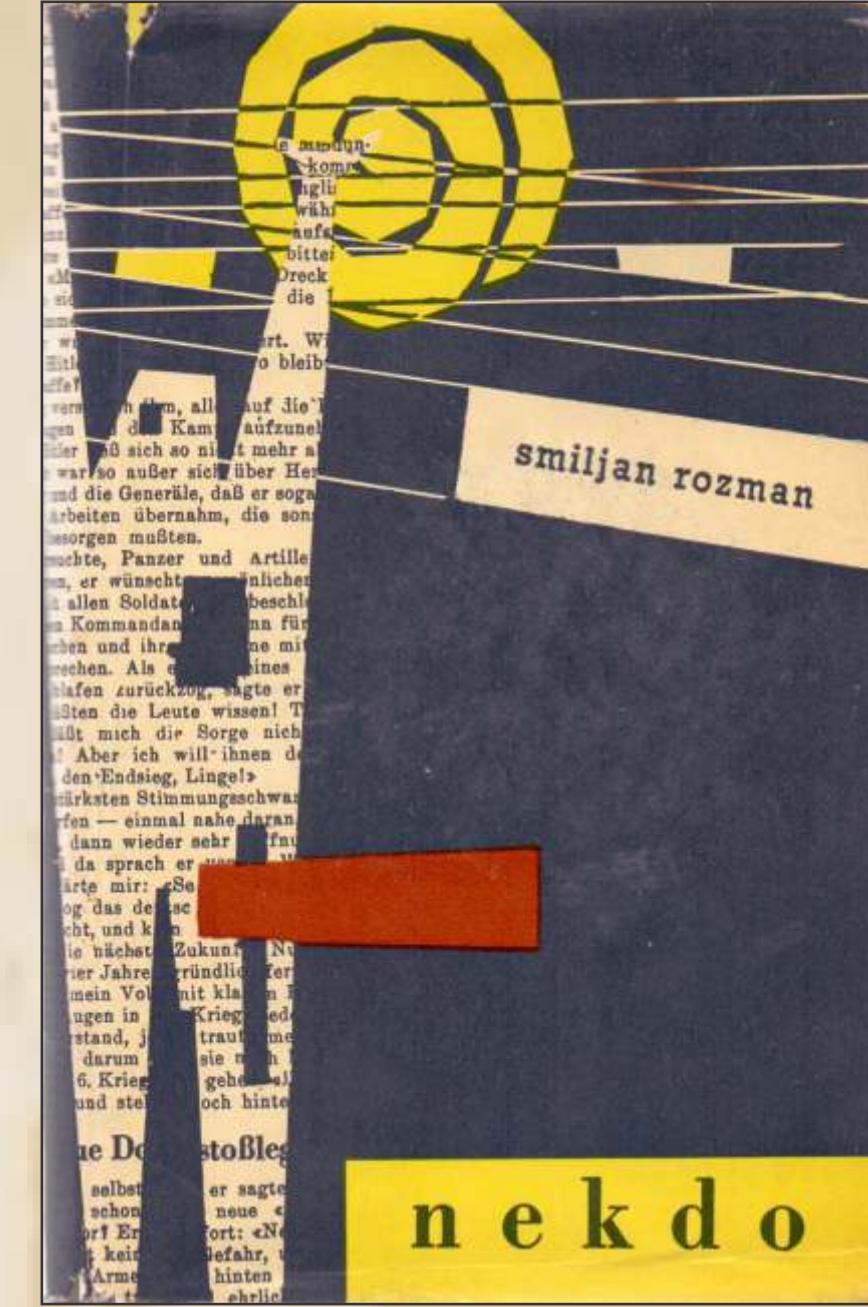
Romani

Nekdo (1958)
Obala (1959)
Druščina (1964)
Ruševine (1965)
Brusač (1965)
Poletje (1966)
Pokopališče (1968)
Tudi sneg je lahko ljubezen (1982)

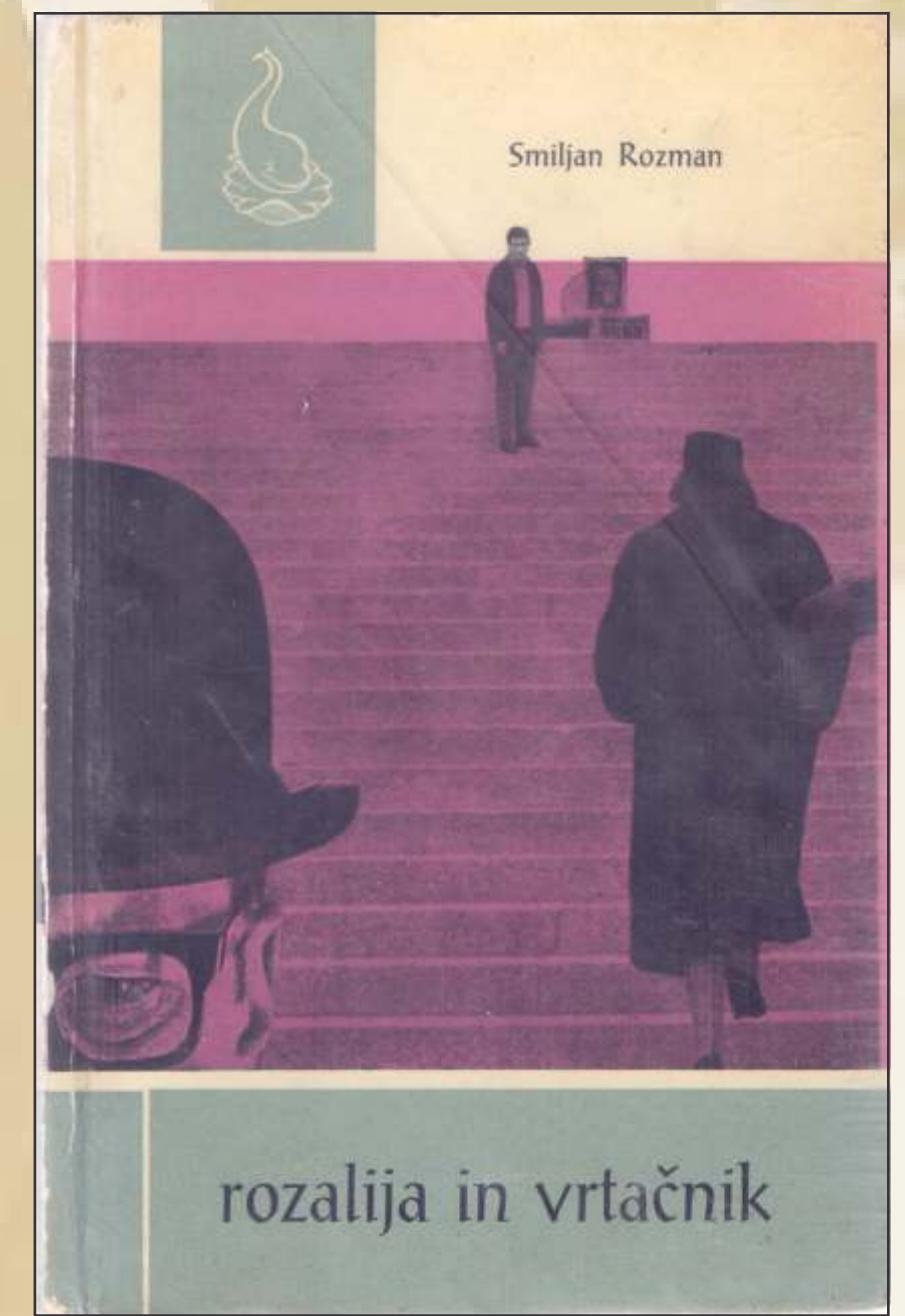
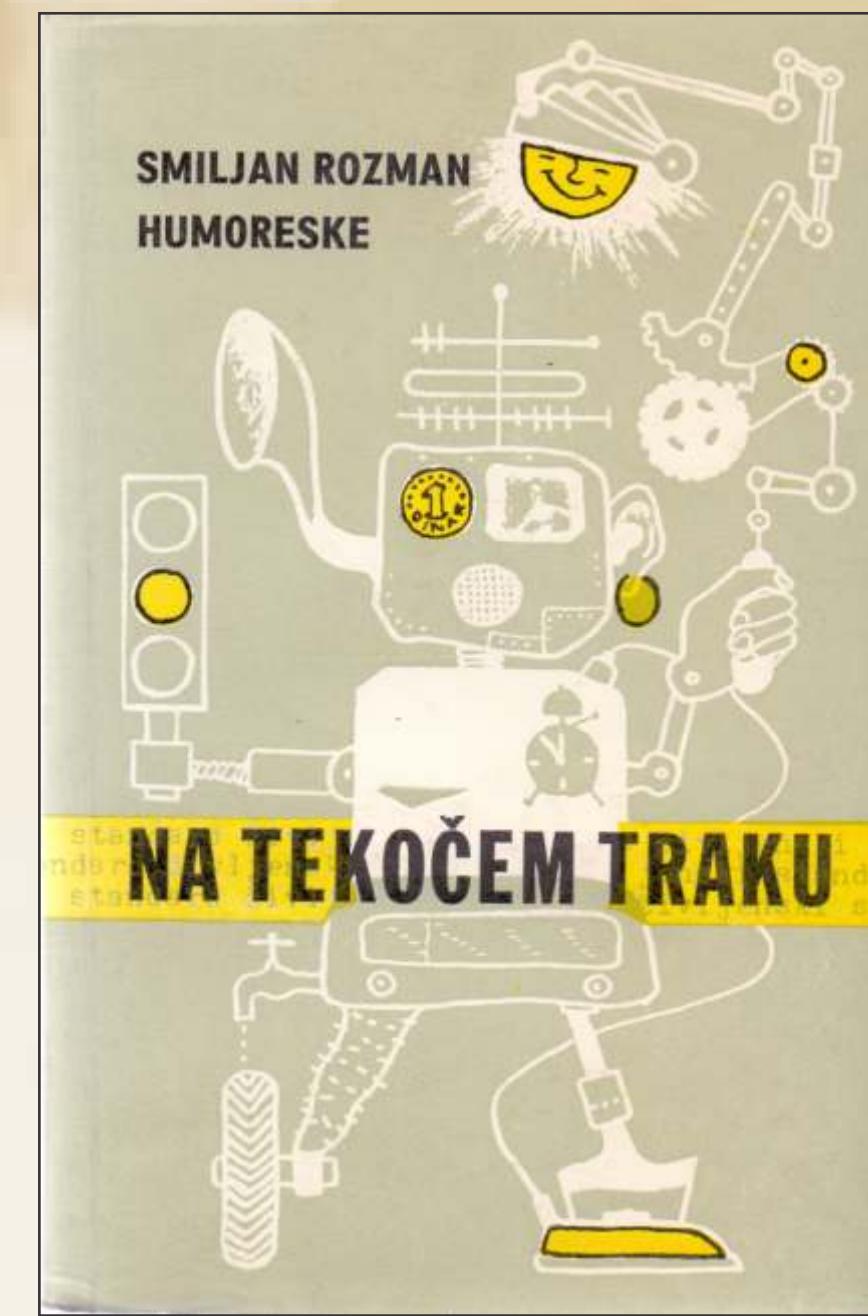
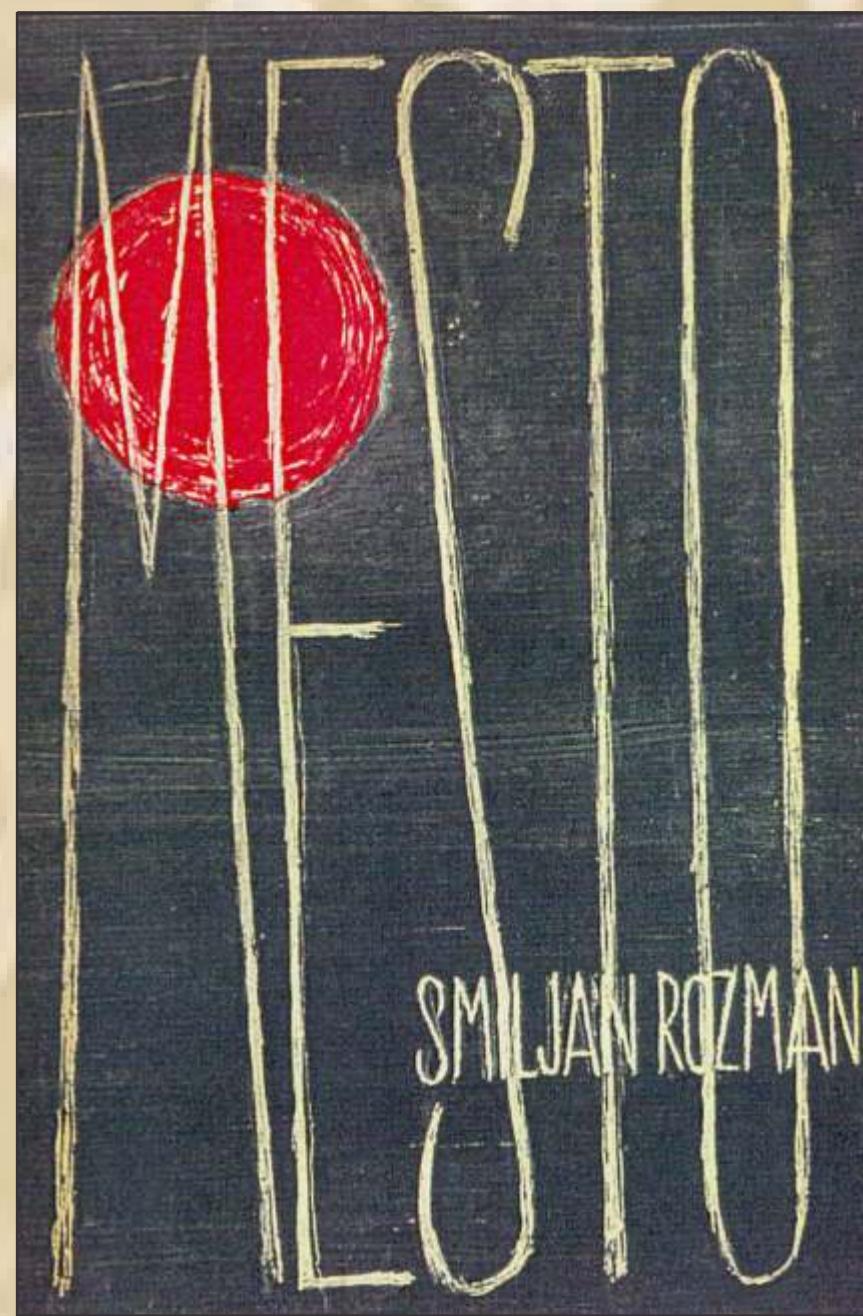
Kratka proza

Mesto (1961)
Na tekočem traku (1962)
Rozalija in Vrtačnik (1963)
Leta in dnevi (1972)
Leteči krožnik (1976)
Tisoč drobnih skrbi (1990)

»Ležala je osamljena in pusta med skalnatim sivim pobočjem, ki se je vzpenjalo proti vrhu otoka s svojimi krmežljavimi borovci. Morje je butalo vanjo, jo božalo in prekrivalo z belo peno. Borovci so se upogibali in hreščali v burji. Ležala je pod sivim oblačnim nebom, ki se je v daljavi pogrezalo v belo nakodrane valove. Ostala je sama, kot vsako leto. Sama s soncem, morjem, mesecem in Melito. Ljudje so odšli nazaj na sever in pustili v njej del sebe. Del svojega otroštva, del ljubezni. Zmeraj je bilo tako. Vsako leto. Ostala je sama in sanjarila o ljubeznih, ki so bile in jih ni bilo. O ljubeznih, ki jih ni bilo in so bile. O ljubeznih, ki naj bi bile in jih ni bilo. Sanjarila je zleknjena ob morju, neprizadeta kot sonce, nikoli enaka, z vsakim dnem bogatejša obala.«
(Odlomek iz knjige Obala)

»Moja sreča je, da nisem nikoli prenehal biti veliki otrok. Človek nosi svoje otroštvo v sebi do smrti. To je čarownija tega enkratnega in neponovljivega življenja, ki je največji čudež nad čudeži.«

»Zdi se, da se vsa ta moja življenska pot, vse to pehanje odraža v mojem pisanju. Zdi se mi, da mora biti pisatelj celovit človek, da mora poznati čim več profilov ljudi.«

